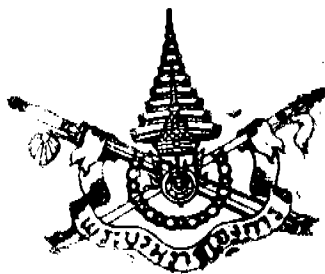

๕๔๐

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กันยายน ๒๔๕๐

พระราชบัญญัติ

ธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๔๑ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กันยายน ๒๔๕๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
ธรรมนูญศาลทหาร

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราช
บัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๓๗ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑ ในเวลาปกติ คดีที่มีใช้ความผิดอันเกี่ยว
ด้วยวินัยทหารโดยเฉพาะหรือที่ต้องพิจารณาเป็นการับผิด
ความในมาตรา ๕๖ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัตินี้ โจทก์
ซึ่งเป็นเจ้าทุกข์หรือผู้เสียหายและจำเลยจะแต่งบุคคลซึ่ง

ตอนที่ ๔๑ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒ กันยายน ๒๔๕๐

อยู่ในอำนาจศาลทหาร หรือข้าราชการกลาโหมให้เป็นทนาย
ว่าต่างแก้ต่างคดีของตนก็ได้ แต่ทนายนั้นจะต้องได้รับ
อนุญาตจากกรรมการ หรือตุลาการศาล ให้ว่าต่างหรือแก้
ต่างได้ด้วย หรือจะแต่งตั้งทนายความตามกฎหมายว่าด้วย
ทนายความให้ว่าต่างแก้ต่างคดีของตนก็ได้

ทนายหรือทนายความที่ได้รับอนุญาตให้ว่าต่างหรือแก้
ต่าง ตามความในวรรคก่อน ต้องตกเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจ
ของศาลทหารในกรณีที่ได้กระทำความผิดในขณะที่ความใน
ศาลหรือเข้ามาในบริเวณศาล

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษา
การตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี